

ΡΙΖΟΥΠΟΛΗ

- Δημοσίευση: Mortemia7916

Γεια σας! Είμαι η Χριστίνα και ζω στην Αθήνα, πιο συγκεκριμένα στη Ριζούπολη. Όπως και κάθε περιοχή της Αθήνας, αν όχι της Ελλάδας, αντιμετωπίζει οικολογικά προβλήματα αλλά κρύβει και μικρούς θησαυρούς που άμα τους ανακαλύψεις κάνουν τη μέρα σου λίγο πιο χαρούμενη, πράγμα που όλοι το χρειαζόμαστε.

Η Ριζούπολη είναι μια περιοχή που ως κύριο χαρακτηριστικό της έχει τα εγκαταλελειμμένα μικρά καταλύματα, αρχοντικά σπίτια και βιομηχανικές εγκαταστάσεις, μία από τις οποίες είναι και αυτή της δισκογραφικής εταιρείας «Columbia». Το καλοκαίρι είχα την τύχη να τη γνωρίσω σπιθαμή προς σπιθαμή στα πλαίσια μιας φωτογραφικής μου εργασίας και το τελικό συμπέρασμα αυτής της εξερεύνησης ήταν ένα: μία περιοχή που έχει μια ομορφιά ιδιαίτερη αλλά και μια περιοχή που πλήττεται από το πρόβλημα της ρύπανσης και των σκουπιδιών. Μια περιοχή η οποία φιλοξενεί πολλούς περιθωριακούς και που γενικά δέχεται αυτού του είδους την κακοποίηση.

Χωρίς να φτάσω ακόμα στην εγκαταλελειμμένη πλευρά της Ριζούπολης, θα κάνω ένα βήμα έξω από την είσοδο του σπιτιού μου. Η εικόνα αποτελείται από μισογκρεμισμένα κτιριάκια στα οποία κατοικούν ή εργάζονται αδύναμοι οικονομικά άνθρωποι, τα οποία συνοδεύονται από ένα πλήθος σκουπιδιών στο πεζοδρόμιό τους. Το παράλογο είναι ότι υπάρχουν δύο κάδοι στη γωνία του τετραγώνου κι όμως ούτε οι κάτοικοι ούτε τα απορριμματοφόρα ενδιαφέρονται να τα μαζέψουν.

Κατηφορίζοντας και διασχίζοντας τον κεντρικό δρόμο φτάνουμε στα στούντιο της «Columbia». Μέχρι και τον Αύγουστο θα παρατηρούσε κανείς στο προαύλιο αυτής της έκτασης μεγάλους σωρούς ύψους μέχρι και ενάμισι μέτρου που αποτελούνταν από δίσκους, ρούχα, σπασμένα μπουκάλια και ακόμα και σύριγγες από χρήση ναρκωτικών ουσιών. Οι δίσκοι αποτελούν σπάνια κομμάτια μουσικής συλλογής και ο χώρος αυτός προοριζόταν για μουσείο μουσικής ιστορίας, σχέδιο που σύντομα εγκαταλείφθηκε. Αυτός ο σωρός σκουπιδιών μαζεύτηκε στα πλαίσια καθαρισμού των στούντιο, όμως αποδείχτηκε με το χρόνο ότι η «Columbia» εγκαταλείφθηκε πάλι και θάβεται από τα σκουπίδια των ανθρώπων που κατοικούν εκεί και εκείνων που θέλουν να ξεφορτωθούν τα μπάζα από μια οικοδομή. Όλα αυτά φτάνουν μέχρι και τον δρόμο.

Στρίβουμε δεξιά των στούντιο και κατηφορίζουμε μέχρι να φτάσουμε στη γέφυρα που συνδέει τη Ριζούπολη με τη Νέα Φιλαδέλφεια. Κάτω από τη γέφυρα υπάρχει ένα ποταμάκι και στις δύο όχθες του σπίτια κατεστραμμένα από το σεισμό. Το θέαμα και η οσμή είναι αποκρουστικά. Τα σκουπίδια και μέρη των ίδιων των σπιτιών έχουν κατακλύσει τις όχθες του ποταμού και σαπίζουν μέσα σε αυτόν. Οι γύρω κάτοικοι υποφέρουν περισσότερο το καλοκαίρι, όταν η ζέστη κάνει τη δυσοσμία ακόμα πιο έντονη και η παρουσία κουνουπιών και μυγών γίνεται ανυπόφορη.

Ας μην παραμείνω όμως σε περιβαλλοντικά προβλήματα, καθώς είναι προβλήματα τα οποία έχουν λύση! Το θέμα είναι ότι πριν από 6 χρόνια ένα οικολογικό πρόβλημα λύθηκε στην

περιοχή μου, και αυτό είναι η βρώμικη ατμόσφαιρα από τα καυσαέρια ενός εργοστασίου. Το εργοστάσιο της «Θερμίδας», όπως είναι ευρύτερα γνωστό, γκρεμίστηκε και τη θέση του πήραν ένα καταπράσινο πάρκο και ένα σχολείο: το δικό μου σχολείο! Το πάρκο δίνει χρώμα στις μέρες μας και φως στις νύχτες μας.

Είναι καθήκον μας να σεβόμαστε το περιβάλλον. Δεν είναι δικό μας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας!